

Full diocesà

11 de desembre del 2016

p4 – Conferències amb motiu de la Setmana Bíblica

p6 – Carta apostòlica "Misericordia et misera"

El Cor de Crist és la veritable porta santa

És hora de fer balanç. El papa Francesc va posar fi al Jubileu de la Misericòrdia amb una solemne missa a la Plaça de Sant Pere, a la qual van assistir milers de persones, i en la seva homília va assegurar que, «encara que es tanca la Porta Santa, roman sempre oberta de bat a bat per a nosaltres la veritable porta de la misericòrdia, que és el Cor de Crist». Un fruit concret d'aquest Any serà la disposició de l'absolució universal de l'avortament que en la carta *Misericordia et misera* el Sant Pare anuncia així:

«Perquè cap obstacle no s'interposi entre la petició de reconciliació i el perdó de Déu, d'ara endavant concedeixo a tots els preveres, en raó del seu ministeri, la facultat d'absoldre els qui hagin procurat el pecat d'avortament.

El que havia concedit de manera limitada per al període jubilar, ho estenc ara en el temps, mentre no es disposi contràriament.

»Vull enfatitzar amb totes les meves forces que l'avortament és un pecat greu, perquè posa fi a una vida humana innocent. Amb la mateixa força, però, puc i dec afirmar que no existeix cap pecat que la misericòrdia de Déu no pugui abastar i destruir, allà on troba un cor penedit que demana reconciliar-se amb el Pare.

»Per tant, que cada prevere sigui guia, suport i alleujament a l'hora d'acompanyar els penitents en aquest camí de reconciliació especial.»

«Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor»

Diümenge III d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

(35,1-6a.10)

Salm responsorial

Senyor, veniu a salvar-nos.

(Salm 145)

Lectura de la carta de sant Jaume

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

(5,7-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts

ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Es-critura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

(11,2-11)

«Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista: tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell»

L'horitzó profètic

Jean Hakolimana, prev.

Dels profetes ens en podem fer, de vegades, una opinió massa idealista, que té poc en compte la realitat de la seva vocació: van dur a terme una missió l'horitzó de la qual els escapava. Per això, sant Pau ens dona la seva indefectible paciència com a model enfront de les adversitats.

Com a transmissors d'un missatge diví, no sempre en tenien un coneixement ple. Els quedaven zones d'ombra respecte a la intel·ligència i compliment de la paraula que tenien encomanada. Això no resta res a la seva missió, ja que la comunicació divina és per a la utilitat de la comunitat, i no per a satisfer la curiositat intel·lectual del profeta.

Com a instruments de l'Absolut, la paraula dels profetes anava sempre més enllà de les seves paraules. Així, el Regne de Déu que Joan havia anunciat, quan es materialitza en Jesús, desborda l'esquema que el mateix Joan hauria pogut imaginar. Tot i això, Jesús el confirma en la seva missió de precursor del Messies.

La constància i la paciència dels profetes són per a nosaltres un estímul i una invitació. Un estímul per a seguir caminant, tot i els dubtes i les incerteses del camí. Una invitació per a obrir-nos a l'acció de Déu capaç de canviar la nostra vida, més enllà de les nostres expectatives. De manera especial, Joan ens és un model d'humilitat. Accepta que la realitat de Déu li eixampli l'horitzó. A diferència d'ell, nosaltres intentem sovint de reduir l'horitzó de Déu a dintre dels nostres esquemes. L'Advent ens ajuda a adonar-nos de la nostra petitesa respecte al Regne que se'ns presenta, per a entrar-hi amb humilitat.

La imatge

Joan Baptista és lloat per Jesús per la seva fermesa i la seva austeritat. Per això ha deixat solc i ha marcat camí. Enfront de la temptació de la vida fàcil, serà bo de seguir el seu exemple: en els dubtes, cercar la veritat; en la conducta, ser conseqüents amb les pròpies conviccions, sincers amb els altres i exigents amb nosaltres mateixos.

Sant Joan Baptista al desert (1452). Ticià

Agenda

Lit. hores: Setmana II

12 dilluns

—La Mare de Déu de Guadalupe
Nombres 24,2-7.15-17a / Salm 24 /
Mateu 21,23-27

13 dimarts

—Santa Llúcia, verge i màrtir (ss.III-IV)
Sofonies 3,1-2.9-13 / Salm 33 /
Mateu 21,28-32

14 dimecres

—Sant Joan de la Creu, religiós i doctor de l'Església (1542-1591)
Isaïes 45,6b-8.18.21b-25 / Salm 84
/ Lluc 7,19-23

15 dijous

—Sant Urbici.(† 802)
Isaïes 54,1-10 / Salm 29 /
Lluc 7,24-30

16 divendres

—Santa Adelaida († 999)
—Sant Josep Manyanet, prevere (1833-1901)
Isaïes 56,1-3a.6-8 / Salm 66 /
Joan 5,33-36

17 dissabte

—Sant Llätzer
—Santa Otilia, verge (S.VII)
Gènesi 49,1-2.8-10 / Salm 71 /
Mateu 1,1-17

18 diumenge IV d'Advent / Cicle A

—La Mare de Déu de l'Esperança
Isaïes 7,10-14 / Salm 23 / Romans
1,1-7 / Mateu 1,18-24

Conferències amb motiu de la Setmana Bíblica

Montserrat Coll / Josep Castellà

Amb motiu de la Setmana de la Bíblia, promoguda pels bisbats de la Tarracense sota l'impuls de l'Associació Bíblica Catalana, es van organitzar unes conferències a càrrec del biblista Mn. Jean Hakolimana, capellà ruandès del bisbat de Vic i actualment rector de Sant Vicenç de Castellet. El títol d'aquestes ponències fou «La importància de la Paraula de Déu en la vida cristiana».

El dia 22 de novembre va tenir lloc una d'aquestes xerrades a la ciutat de Berga, concretament a l'Escola Vedruna, adreçada a les parròquies de la zona nord de la diòcesi. Mn. Hakolimana va començar la intervenció explicant el que entenem per Paraula de Déu. A partir d'aquí va exposar el recorregut històric del Poble d'Israel

i com van copsar que els fets que els succeïen eren senyals i, per tant, Paraula de Déu. També va parlar de la situació i del camí de la comunitat primitiva, per a acabar centrant-se en la vida comunitària actual.

El dia 24 de novembre fou la ciutat de Tàrrrega la que va acollir aquesta mateixa xerrada, adreçada a les parròquies de la zona sud, a la sala d'actes de l'edifici parroquial. Aquesta s'inicià amb una presentació a càrrec del rector, Mn. Josep M. Vilaseca, seguint la lectura de l'Evangeli i una pregària amb l'acompanyament musical del grup de joves Life Teen. Després Mn. Hakolimana féu una docta i planera intervenció sobre la importància de la Paraula de Déu des dels primers temps fins ara.

Mn. Jean Hakolimana afirmà que la Bíblia ens envia molts senyals dels missatges de la Paraula de Déu, una paraula que, si la practiquem, ens alimenta. La Paraula de Déu ens ajuda a viure d'un altra manera i ens manté en el bon camí

Conferència sobre els sarcòfags gòtics de Santa Maria

Joan Riu

El dissabte 26 de novembre l'església de Santa Maria de Cervera va ser l'escenari directe d'una conferència històrica sobre els sarcòfags gòtics més rellevants del temple, organitzada per Catalunya Sacra.

La Dra. Francesca Español va ser l'encarregada de fer les explicacions amb una introducció molt àmplia sobre aquestes construccions i les causes que permeteren que hi hagués aquests espais cedits a l'interior de les esglésies.

Posteriorment, hi hagué una visita guiada davant els quatre sarcòfags als quals feia referència, tots ells de l'època medieval.

Els quatre sarcòfags corresponien a tres mercaders de l'època (Ramon Serra el vell o menor, Ramon Serra el major i Berenguer de Castelltort) i al Corpus Cristi amb el notari a sobre.

Trobada d'infants i famílies de catequesi i Catecolònies

Clara Güell

El cap de setmana del 19 i 20 de novembre va tenir lloc a Mollerussa la trobada d'infants i famílies de catequesi i Catecolònies. Hi foren convocats els infants des de 2n de primària a 3r d'ESO, els quals van participar de diverses activitats durant els dos dies.

El dissabte va començar el «Cate-encontre» amb una petita excursió d'infants i catequistes fins a la Serra, un parc als afores de la ciutat. Allí els catequistes van preparar una representació teatral i diversos jocs durant el matí.

L'eix d'animació en què es van basar les diferents activitats va ser la pel·lícula *Del revés*, que tracta sobre la interacció i personificació de les emocions d'una nena.

A la tarda els infants van tornar al casal parroquial de Mollerussa, on van fer un taller que va consistir a preparar un calendari d'Advent amb una sorpresa nadalenca que s'emportarien a casa.

Havent sopat van fer una de les últimes activitats del dia, que va ser una pregària amb adoració del Santíssim acompanyats pel senyor bisbe i també pel rector de Mollerussa, Mn. Jordi Orobitg.

Durant la pregària van rebre una petita catequesi, on van descobrir un tresor en forma de medalla que els va recordar quin era el seu gran tresor.

En finalitzar la pregària van acabar el dia mirant la pel·lícula *Del revés* dins el sac de dormir, ja que van veure la pel·lícula a la mateixa sala on dormien infants i catequistes.

L'endemà diumenge, havent esmorzat, els infants van rebre els pares i mares que van unir-se a la trobada. Al matí, els més petits van gaudir de la part final de la història del teatre i de la catequesi al mateix temps que els pares participaven en una xerrada del senyor bisbe.

En acabar, van unir-se a la missa dominical de la parròquia de Mollerussa i van compartir el dinar als locals parroquials, on es va concloure la trobada.

La trobada va ser organitzada per les delegacions de Pastoral Familiar i Catequesi juntament amb l'equip de Catecolònies del bisbat; però, a més, va comptar amb la gran col·laboració de l'equip de catequistes de Mollerussa, que van donar un gran suport a l'encontre.

Onze punts clau de la carta apostòlica «Misericordia et misera»

Publicada pel Sant Pare al final del Jubileu de la Misericòrdia

1. La misericòrdia no pot ser un parèntesi en la vida de l'Església, sinó que constitueix la seva mateixa existència, que manifesta i fa tangible la veritat profunda de l'Evangeli.
2. Cap de nosaltres no pot posar condicions a la misericòrdia; aquesta serà sempre un acte de gratuïtat del Pare celestial, un amor incondicionat i immerescut.
3. En una cultura sovint dominada per la tècnica, es multipliquen les formes de tristesa i solitud en les quals cauen les persones, entre elles molts joves. En efecte, el futur sembla estar en mans de la incertesa que impedeix tenir estabilitat. D'aquí sorgeixen sovint sentiments de malenconia, tristesa i avorriment que lentament poden conduir a la desesperació.
4. Hem celebrat un Any intens, en el qual la gràcia de la misericòrdia se'ns ha donat en abundància. Com un vent impetuós i saludable, la bondat i la misericòrdia s'han escampat pel món sencer.
5. Ara, conclòs aquest Jubileu, és hora de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme la riquesa de la misericòrdia divina.
6. En la proclamació de les lectures bíbliques es recorre la història de la nostra salvació com una incessant obra de misericòrdia que se'ns anuncia. Déu continua parlant avui amb nosaltres com als seus amics, «s'entreté» amb nosaltres.
7. Quina tristesa cada vegada que ens quedem tancats en nosaltres mateixos, incapaços de perdonar! Triomfa el rancor, la ràbia, la venjança; la vida es torna infeliç i s'anul·la l'alegre compromís per la misericòrdia.
8. Perquè cap obstacle no s'interposi entre la petició de reconciliació i el perdó de Déu, d'ara endavant concedeixo a tots els sacerdots, en raó del seu ministeri, la facultat d'absoldre els qui hagin procurat el pecat d'avortament.
9. Tenim un gran repte per afrontar, sobretot en la cultura contemporània que, sovint, tendeix a banalitzar la mort fins al punt d'amagar-la o considerar-la una simple ficció. La mort, en canvi, s'ha d'afrontar i preparar com un pas dolorós i ineludible, però ple de sentit.
10. Acaba el Jubileu i es tanca la Porta Santa. Però la porta de la misericòrdia del nostre cor roman sempre oberta de bat a bat. Hem après que Déu s'inclina cap a nosaltres perquè també nosaltres puguem imitar-lo inclinant-nos cap als germans.
11. La cultura de l'individualisme exasperat, sobretot a Occident, fa que es perdi el sentit de la solidaritat i la responsabilitat envers els altres. Déu mateix continua essent avui un desconegut per a molts; això representa la més gran de les pobreses i el major obstacle per al reconeixement de la dignitat inviolable de la vida humana.

Benet XVI fa balanç del seu pontificat

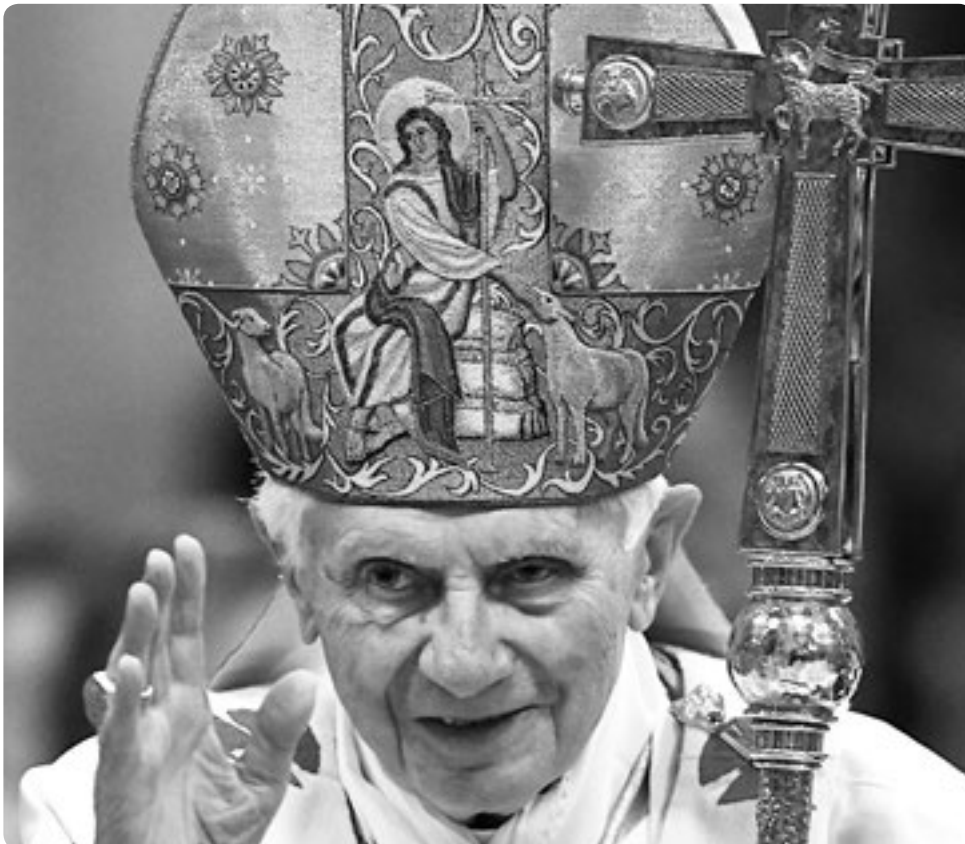
Publicat el llibre entrevista «Últimas conversaciones»

L'editorial Mensajero, pertanyent al Grup de Comunicació Loiola, ha publicat recentment el llibre-entrevista de Benet XVI *Últimas conversaciones* amb Peter Seewald; una obra que ha despertat molta expectació i que ja es pot trobar a les llibreries.

Per primera vegada, un papa fa balanç del seu pontificat. Ratzinger ho fa a través d'unes converses en les quals afronta el rerefons de la seva sorprenent dimissió, sobre la renovació de la fe com el gran tema del seu pontificat i sobre altres qüestions controvertides d'aquest període, com ara les relacions amb els jueus i els musulmans (o l'islam), l'escàndol del Vatileaks i el cas de la Germandat Sacerdotal Sant Pius X.

Un llibre ple de confessions sinceres, en què el papa emèrit Benet XVI fa balanç no solament del seu pontificat, sinó de tota la seva vida al servei de l'Església de Déu. Des dels seus records d'infància, la seva «crida», la seva destacada participació en el Concili Vaticà II, la seva labor al capdavant de la Congregació per a la Doctrina de la Fe com a fidel col·laborador del papa Joan Pau II, fins a la seva elecció com a papa i els seus vuit anys de pontificat. També explica els seus sentiments en l'elecció del papa Francesc.

Benet XVI, el Papa emèrit, actualment té vuitanta-nou anys, viu retirat des de la seva renúncia en un monestir dins el Vaticà i les seves aparicions públiques són molt escasses.

El llibre

Madre Esperanza

José María Zavala

Editorial: Freshbook

Preu: 19,90 euros

Un treball de recerca sobre la mística espanyola Mare Esperanza de Jesús Alhama Valera (1893-1983), fundadora de la congregació dels Fills de l'Amor Misericordiós i beatificada pel papa Francesc en el 2014; una religiosa a qui Jesús va adornar amb nombrosos carismes sobrenaturals, semblants als de sant Pius de la Pietrelcina. Figura molt desconeguda al nostre país, però molt popular a Itàlia, va promoure en Collevallenza el santuari de l'Amor Misericordiós, on consumà la seva vida dedicada íntegrament a l'ajuda als més necessitats. Va atendre els pelegrins que anaven al santuari, escoltant-los i donant-los consell i consol. Els papes Pius XI, Pius XII, Pau VI, Joan Pau I i Joan Pau II sentien una gran admiració per ella.

Una nova ajuda per al perdó

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Els paràgrafs que la carta apostòlica Misericordia et misera dedica al tema del perdó (núms. 1-4, 8-12) em són ocasió per suggerir una nova preparació per a viure el sagrament de la reconciliació en aquest temps d'Advent.

El Papa mostra el misteri del perdó a través del relat de la dona adúltera (Jn 8,1-11). Recorre al comentari que en fa sant Agustí: "Quedaren només ells dos: la miserable i la misericòrdia".

El començament del relat presenta una multitud davant de Jesús. La conversa posa de manifest el pecat de cadascun dels presents. Es descobreix el pecat públic i escandalós d'aquella dona i els pecats amagats i hipòcrites de la multitud que la jutjava i condemnava. L'examen que propicia Jesús és molt senzill: un llarg silenci; unes paraules interpel·ladores adreçades a la consciència; i, de nou, un silenci "que ajuda a que la veu de Déu ressoni en les consciències, tant de la dona com dels seus acusadors" i porta a la presa de consciència del propi pecat.

Enguany la preparació comunitària al sagrament de la reconciliació podria ser un temps d'adoració eucarística a l'estil de la iniciativa 24 hores per al Senyor. Tots, en silenci, davant de Jesús sagramentat i de les seves paraules.

En l'episodi evangèlic tothom va marxar menys l'adúltera. Els que van marxar ho feren perquè havien vingut amb malícia, perquè no estaven disposats a reconèixer el seu pecat, perquè Jesús no va llegir en els seus cors, a diferència de la dona, el desig de ser compresos, perdonats i alliberats. La que es va quedar a soles davant de Jesús va experimentar les seves paraules plenes de misericòrdia i capaces de transformar la seva vida: "tampoc jo no et condemno. Vés, i d'ara endavant no pequis més".

En aquesta adoració que proposo, caldria propiciar que tots sentíssim la mirada de Jesús, que poguéssim quedar-nos a soles amb ell per a manifestar-li el nostre pecat i experimentar les seves paraules de perdó. Aquest encontre de misericòrdia té forma sagramental: es produeix en el sagrament de la reconciliació. Durant aquesta adoració eucarística, un nombre suficient de sacerdots han d'estar disponibles per a escoltar les confessions i donar l'absolució, perquè, com diu el Papa, "ningú que s'hagi penedit sincerament se l'impedeixi accedir a l'amor del Pare, que espera el seu retorn, i a tots se'ls ofereixi la possibilitat d'experimentar la força alliberadora del perdó".

No cal que cada parròquia faci una vetlla d'adoració i de reconciliació com aquesta. Potser és suficient que tingui lloc en les parròquies de referència i que, sense que necessàriament duri 24 hores, ofereixi un horari per facilitar a tothom l'alegria del perdó.

